

ДОЛІНСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ РАЙОН

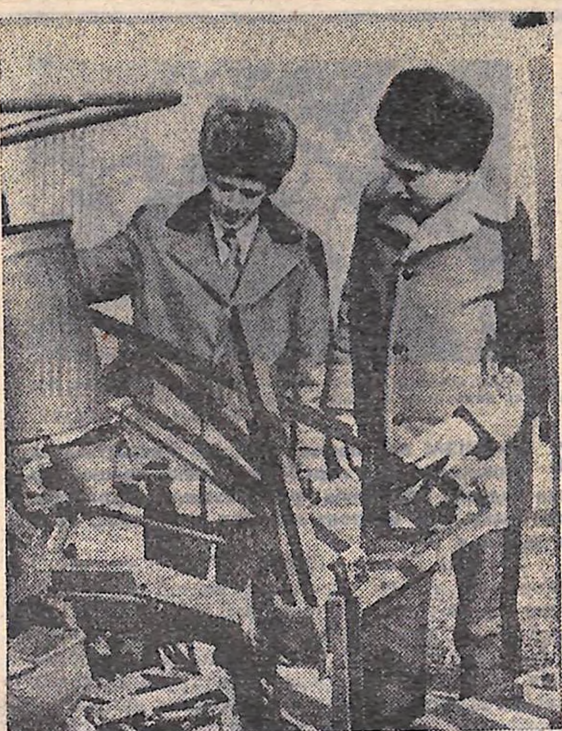
ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 25 [1973].

ЧЕТВЕР, 27 лютого 1975 року

Ціна 2 коп.

ЗУСТРІЧАЄМО ВЕСНУ

Механізатори тракторної бригади № 1 колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району сіятимуть нинішнього року зернові на площі 1800 гектарів. Вони зобов'язалися зібрати на круг по 34 центнери зерна. Комсомольсько-молодіжна механізована ланка по вирощуванню кукурудзи, яку очолює Микола Чернишов, бореться за 50-центнерні врожаї цієї культури. Юнаки вже відремонтували техніку, готуються до весняно-польових робіт.

На фото: член комсомольсько-молодіжної механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи Микола Шаповал (зліва) та механік бригади Микола Зноба оглядають техніку на лінійці готовності.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

НА УДАРНУ ПРАЦЮ

ІНІЦІАТИВА москвичів — провести 19 квітня масовий комуністичний суботник знайшла широку підтримку у трудівників нашого управління. На мітингу, який відбувся, виступили робітники А. Баб-

ков, О. Суржик, бригадир водіїв рейсових автомашин М. Яровенко. Одноголосно було вирішено ознаменувати «червону суботу» ударною працею.

Цього дня наш колектив виробить 150 тонн ас-

фальту, 12 кубометрів залізобетону, виконає будівельно-монтажних робіт на 3 тисячі карбованців.

Л. ГРОШЕВА, секретар комсомольської організації пересувного шляхобудівельного управління тресту «Облімжколгоспшляхбуд».

У ФОНД П'ЯТИРІЧКИ

До «червоної суботи» наша комсомольська організація готується заздалегідь. На зборах обговорено ініціативу москвичів — 19 квітня провести комуністичний суботник, присвячений 105-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Вона знайшла гарячу підтримку серед юнаків і дівчат. Молодь колгоспу працюватиме в цей день з подвійною енергією. Зокрема, наша комсомольсько-молодіжна трак-

торна бригада планує 19 квітня закінчити підготовку ґрунту під кукурудзу, яку ми висадимо на 121 гектарі. Зароблені кошти перерахуємо у фонд п'ятирічки.

Д. ШЕВЧЕНКО, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району.

«Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, Всесоюзна центральна рада професійних спілок і Центральний Комітет ВЛКСМ визнали переможцями у Всесоюзному соціалістичному змаганні і нагородили перехідними Червоними прапорами: за досягнення найвищих результатів у Всесоюзному соціалістичному змаганні за дострокове виконання народногосподарського плану на 1974 рік: по Кіровоградській області... ДОЛИНСЬКИЙ РАЙОН.

(Із Постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ).

Високий прапор долинців

На календарі завершального року п'ятирічки закінчується другий місяць. Відраховані вже перші десятки робочих змін, іде відлік надпланово випущеної продукції, хлібороби готуються до весни. І хоча визначальний рік відійшов в історію, та підсумки його лягли в основу розрахунків фінішу п'ятирічки. Бо ці підсумки були вагомими і досвід боротьби за них — нині наш резерв у дії. Саме про це йшла мова між нашим кореспондентом і першим секретарем Долинського райкому Компартії України П. Л. ГІДУЛЯНОВИМ.

НАГОРОДУ район отримав за дострокове виконання народногосподарських планів 1974 року». Так говориться в постанові. Петре Леонітовичу, яким був внесок трудівників району у успішне вирішення цього завдання?

Містке те слово — «успіх». В ньому — ударна праця на ланках і фермах, боротьба за науковий підхід до розвитку всіх галузей сільського господарства, в ньому — велика керівна і організаторська роль комуністів, їх помічників — комсомольців. Минулого року на кожному гектарі хлібороби виростили і зібрали по 31,7 центнера зерна на круг, виконавши план продажу його державі на 131 процент. В рахунок українського мільярда здали 75 тисяч тонн долинського хліба. Завдяки такому врожаю трудівники ланів ліквідували борг перед державою, який був як по виробництву так і по продажу зерна. Більше того, вони створили майже третину запасу до річного плану виробництва і продажу зерна. А це гарантує, що при будь-якому врожаєві нинішнього року план п'ятирічки буде виконаний обов'язково. По всіх видах виробництва і продажу тваринницької продукції виконали завдання 1974 року і тваринники району. Державі продано м'яса на 494 тони, молока — на 1368 тонн, яєць — на 2 мільйона 233 тисячі штук більше, ніж позаминулого року. Колгосп імені Леніна вже виконав п'ятирічку по продажу молока. Особливу гордість викликає нагородження району перехідним Червоним прапором. Адже це вже другий рік підряд трудівники ланів і ферм ударною працею на благо Вітчизни виборюють перехідний Червоний прапор у Всесоюзному соціалістичному змаганні.

Поряд з батьками до трудової перемоги йшли комсомольці й молодь. Розкажіть, будь ласка, про їх доробок на вахті визначального року.

Парад комбайнерів-десятитисячників на районному святі врожаю минулого року підкріп молодий механізатор з колгоспу імені Фрунзе Микола Ланкратов. «Колосом» він намолотив 15 702 центнера

зерна. Рексрдний ужиток Ланкратова — то приклад того, що молода хліборобська зміна гідно несе трудову вахту п'ятирічки. По-над тисячу комсомольців і молоді сіяли, вирощували, збирали врожай 1974-го року. Працювало 347 молодих механізаторів, на хлібних ланках і трасах — 37 комсомольсько-молодіжних екіпажів. Комітети комсомолу під керівництвом партійних організацій району зуміли по-діловому організувати і вести соціалістичне змагання серед молодих трудівників села. Юнаки і дівчата в заважкі не поступалися досвідченим. Комсомолец Степан Родзяк з колгоспу «Зоря комунізму» комбайном СК-4 скошив 264 гектари і намолотив понад 9 тисяч центнерів хліба. Його суперник по змаганню Микола Мигуль з колгоспу імені Леніна при зобов'язанні 8,5 тисячі центнерів намолотив майже 12 тисяч. В тваринництві молодих ще мало в районі, ще не скрізь механізовані ферми, але й тут юні сміливо йдуть на встановлення рекордів. Ось хоч би доярка-комсомолка з колгоспу імені Леніна Галина Поклад — вона надоїла в минулому році по 4,5 тисячі кілограмів молока на корову.

З яким настроєм, Петре Леонітовичу, зустріли в районі звістку про високу нагороду?

— Після виходу Постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ я вже встиг побувати в багатьох господарствах. Всюди звістка про нагороду викликала почуття радості і гордості, бажання в завершальному році виростити великий хліб. Ланка кукурудзодів з колгоспу імені Леніна, очолювана комуністом П. І. Стеценком, яка минулого року виростила по 68 центнерів качанистої на круг, в ці дні переглянула свої можливості і вирішила йти на 70-центнерний урожай. В колгоспі імені Кірова, де зібрали найнижчий урожай зернових — звістка про нагородження викликала велике бажання надолужити борг, і зараз в господарстві все робиться для цього.

Перехідний Червоний прапор переможців у Всесоюзному соціалістичному змаганні кляче трудівників району закріпiti досягнення 1974 року і йти до нових успіхів.

В СЬОГО рік я працюю біля корів. Побував така думка, що на фермі може працювати будь-хто, навіть, коли тих корів і не бачив до того. Погоджуся наполовину. Будь-хто? Можливо. Бо неумудра то справа видоїти, почистити стійла. Але нелегка, бо ще не на всіх фермах є доїльні установки, не скрізь очисні транспортери, автопоїлки... От тоді не для слабкодушних наша робота — робота доярки.

Зрозуміла це не одразу. Важко сказати, коли прийшли такі роздуми. Мабуть тоді, як залишилися позаду перші труднощі і прийшла впевненість в своїх силах, хороше почуття, що ось витримала, не відступила. А по тому вже дуже хотілося стати врівень з досвідченими доярками.

Це ж опісля зрозуміла, як допомогло мені, новачкові на фермі, те бажання працювати не гірше передовиків. Дуже уважно придивалася, як доглядають свої групи корів М. Г. Савенко, О. Ф. Рemez — найвищих надоїв вони добивалися. Не копіювала їх у всьому, а намагалася засвоїти принципи роботи. Слідкувала, щоб раціони відповідали надоям молока, щоб вчасно змінити підстилку, щоб

корми завжди свіжі були, щоб не переходили корови в запуску — словом: не пошкодуєш сил і часу — молоко буде.

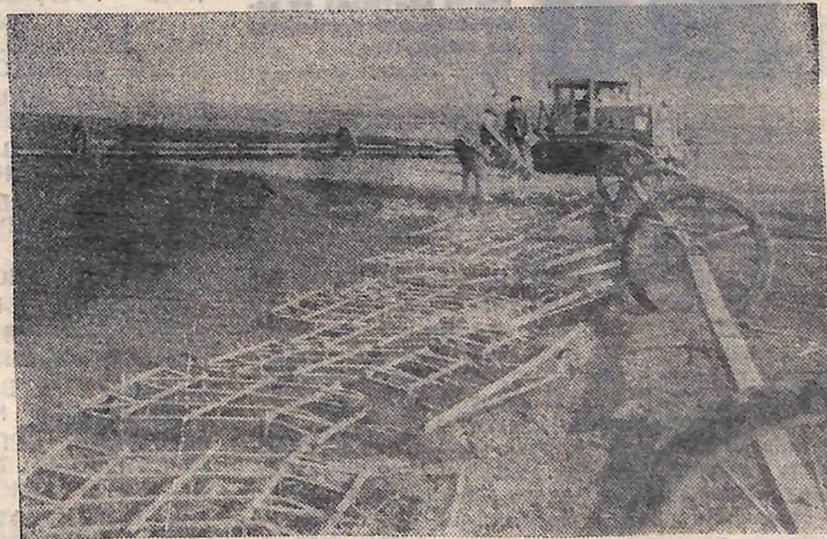
Наша ферма не механізована. То ж не випадково розповідаю про труднощі. Час вже усунути їх в нашій роботі. Колгосп багатий і щоб на фермі була не я одна, як зараз, а багато молоді, пора вже й доїльні установки і гностранспортери впровадити.

Горджуся колективом нашої фер-

НЕ ШКОДУВАТИ СИЛ МОЛОДИХ

ми. В минулому році з 15 груп корів в двох одержали надої по 5 і більше тисяч кілограмів на корову, 12 груп дали середньорічний надій по 4 і більше тисяч. Особисто я надоїла понад 4,5 тисячі кілограмів молока. І мрію в цьому році досягти не менших результатів. Прикладом для мене є успіхи наших п'ятитисячників Марії Григорівни Савенко і Олександрів Федорівни Рemez.

Г. ПОКЛАД, доярка колгоспу імені Леніна Долинського району.

Зима цього року видалася теплою. Використовуючи погодні умови, механізатори колгоспу імені Шевченка Долинського району закривають поле. Фото П. АРЧИКОВА.

УРОК-ЗАВДАННЯ

ТИ НА ПОДВИГ КЛИЧЕШ, КОМСОМОЛЬСЬКИЙ КВИТОК!

ПЕРШОГО БЕРЕЗНЯ ПОЧНЕТЬСЯ ОБМІН КОМСОМОЛЬСЬКИХ КВИТКІВ. ЮНАКИ І ДІВЧАТА НАШОЇ ОБЛАСТІ ЗУСТРІЧАЮТЬ ЦЮ ЗНАМЕННУ ПОДІЮ НОВИМИ ТРУДОВИМИ УСПІХАМИ. В КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ ПРОХОДИТЬ ЛЕНІНСЬКИЙ УРОК «ТИ НА ПОДВИГ КЛИЧЕШ, КОМСОМОЛЬСЬКИЙ КВИТОК!» РОЗРОБКА УРОКУ ДОПОМОЖЕ БІЛЬШ ГЛИБОКО, ГРУНТОВНО ЗАСВОЙТИ ВЕСЬ МАТЕРІАЛ.

КОМСОМОЛІЯ країни — на порозі важливої події. Незабаром розпочнеться обмін комсомольських документів, який передбачає підвищення трудової і громадсько-політичної активності членів ВЛКСМ, посилення роботи комсомольських організацій, спрямування їх діяльності на виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, XVII з'їзду ВЛКСМ, завдань, поставлених у документах грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Все це визначає обмін документів як значний організаційно-політичний захід, що стосується всіх комсомольських організацій, кожного комсомольця.

Глибоко символічно, що на обкладинці нового комсомольського квитка — портретне зображення Володимира Ілліча Леніна. Народження, становлення і вся історія комсомолу невіддільні від імені Леніна, від ленінізму, від діяльності Комуністичної партії, в керівництві якої — джерело сили і міцності комсомолу. Ось уже понад 50 років з честю і високою гідністю носить комсомол ім'я великого вождя. Сьогодні під прапором ВЛКСМ, на якому сяють шість урядових нагород, — 34 мільйони юнаків і дівчат, об'єднаних палким прагненням вчитися, працювати і боротися по Леніну. А шість орденів у квитку кожного комсомольця — біля самого серця юнака чи дівчини — то шлях волею ратної слави і величчя трудових подвигів.

Комсомольський квиток є документом, який засвідчує приналежність юнака і дівчини до армії молодих лєнінців.

«ДЛЯ БАГАТЬОХ МІЛЬЙОНІВ РАДЯНСЬКИХ ЛЮДЕЙ КОМСОМОЛ СТАВ НЕВІД'ЄМНОЮ ЧАСТИНОЮ БІОГРАФІЇ, А ДЛЯ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ — УСОБЛЕННЯМ ЇЇ ВІЧНОЇ МОЛОДОСТІ».

(З промови товарища Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ).

БУТИ комуністом — це значить організувати і об'єднувати все підрастаюче покоління, давати приклад виховання і дисципліни... Тоді ви зможете почати і довести до кінця спорудження будови комуністичного суспільства.

(В. І. Ленін, Завдання Спілок молоді).

КОЛИ ТИ ВІДЧУВ СЕБЕ ПРИЧЕТНИМ ДО ВИСОКОЇ ЧЕСТІ, ДО АВТОРИТЕТУ СПІЛКИ? ЧИ ТОДІ, ЯК ВРУЧАЛИ ТІБІ В КАБІНЕТІ СЕКРЕТАРЯ МІСЬКОМУ ЧИ РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ НОВЕНЬКИЙ КОМСОМОЛЬСЬКИЙ КВИТОК? ЧИ ВЖЕ НАБУВШИ КІЛЬКАРІЧНОГО КОМСОМОЛЬСЬКОГО СТАЖУ?

Маяком для комсомолів України і гордістю нашої хліборобської Кіровоградщини стала Новоукраїнська районна комсомольська організація, яка в переддень XVII з'їзду комсомолу була удостоєна високої нагороди — ордена Трудового Червоного Прапора. Десятиліття творчої напруженої праці на колгоспній ниві, відділяють пні двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гігалова від тих днів, коли юнаком він вперше сів за кермо трактора. Знатний механізатор має тепер справжніх послідовників, імена яких відомі далеко за межами Кіровоградщини. І, слід сказати, Герої Соціалістичної Праці, бригадир тракторних бригад — земляк О. В. Гігалова В. С. Андріаш, В. І. Моторний з Новоархангельського району — вихованці Ленінського комсомолу.

«Без залучення усієї маси робітників і селянської молоді до... будівництва комунізму ви комуністичного суспільства не побудуєте».

(В. І. Ленін, Завдання Спілок молоді).

ЧИ ГОТОВИЙ ТИ, ЧЛЕН СПІЛКИ, САМ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ВЕЛИКИХ СПРАВ? А ХТО ПОРУЧ ТЕБЕ ЗВЕРШЕШ ПОДВИГ? ЧИ ЗНАХОДЯТЬ ТВОІ ДРУЗІ НАТІСНЕННЯ У БУДНЯХ? ЯК ТИ ЗБЕРІГАЄШ СВОЙ КОМСОМОЛЬСЬКИЙ КВИТОК? ЧИ ЗАМИСЛЮЄТЕСЬ РАЗОМ З ТОВАРИШАМИ ПРО СЛАВНІ ТРАДИЦІЇ ЛЕНІНСЬКОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ? А КРАЩІ НАДБАВАННЯ КОЛЕКТИВУ — ЧИ СТАЮТЬ ВОНИ НАДБАВАННЯМ КОЖНОГО?

ОБМІН комсомольських документів — це огляд наших сил, суворі і вимогливі перевірки того, як кожна комсомольська організація виконує рішення XXIV з'їзду КПРС, XVII з'їзду ВЛКСМ. Ного наслідком повинне бути посилення авангардної ролі членів ВЛКСМ серед молоді, ще більша згуртованість комсомольських лав, дальше підвищення активності всього комсомолу, рівня роботи його ланок.

Проводячи обмін комсомольських документів, всі комітети комсомолу повинні творчо використати багатий досвід організаторської і політичної робо-

ти, нагромаджений партійними організаціями в ході обміну партійних документів.

Партія вчить нас, що виклад комсомолу у вирішенні нових складних і багатогранних завдань комуністичного будівництва тим більший, чим активніше діють всі його організації знизу доверху, кожна ланка, кожен член ВЛКСМ.

«Без роботи, без боротьби книжні знання комунізму з комуністичних брошур і творів нічого не дають, бо вони продаються в старий розрив між теорією і практикою, той старий розрив, який становить найгірший рис старого буржуазного суспільства».

(В. І. Ленін, Твори, том 31, стор. 249).

А ЯК ТИ ГОТУВАЄШ ДО ОБМІНУ? ЯКІЙ СЛІД ЗАЛІЗНИТИ ЦЯ ЗНАМЕННА ПОДІЯ У СВІДОМОСТІ ТВОЇХ ТОВАРИШІВ-КОМСОМОЛЬЦІВ? ЯКІ КОМСОМОЛЬСЬКІ ДОРУЧЕННЯ МЛЕНІ САМ І ЧИ ТВОРЧО, З УСІЄЮ САМОВІДДАЧЕЮ СТАВИШСЯ ДО ВИКОНАННЯ СВОЇХ ОВОВ'ЯЗКІВ? А ДРУЗІ — ЧИ ВСІ МАЮТЬ КОМСОМОЛЬСЬКІ ДОРУЧЕННЯ? ЯКЩО НІ, ТО ЧОМУ? ХТО В ЦЬОМУ ВИНЕН?

ЛЕНІН ГОВОРИВ, що покоління, яке буде жити в комуністичному суспільстві повинно всі завдання свого навчання ставити так, щоб кожного дня уже в першому-ліпшому селі, в першому-ліпшому місті молодь розв'язувала практично те або інше завдання спільної праці, нехай найменше, нехай найпростіше. В міру того, як це відбу-

ватиметься в кожному селі, в міру того, як розвиватиметься комуністичне змагання, в міру того, як молодь доводитиме, що вона зміє об'єднати свою працю — в міру цього успіху комуністичного будівництва буде забезпечений.

(В. І. Ленін, Твори, т. 31, стор. 263).

«Все краще, що нагромаджене моральним досвідом нового суспільства, ми повинні передати молоді, кожному юнакові і дівчині і разом з тим наполегливо позбуватися усього, що заважає жити і працювати».

(З промови товарища Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ).

Готуючись одержати новий комсомольський квиток з портретним зображенням Володимира Ілліча Леніна, кожен комсомолец зобов'язаний самокритично оглянути пройденний в комсомолі шлях, проаналізувати почуття великої відповідальності за приналежність до Ленінської Спілки Молоді. Комсомольські організації, в свою чергу, повинні з високою мірою уважливості оцінити діяльність кожного свого члена.

Комітетам комсомолу треба використати обмін документів для підвищення якісного складу і росту комсомольських рядів, більш предметно займатися цими важливими питаннями.

В період підготовки до обміну комсомольських документів необхідно домогтися значного підвищення ролі комсомольських зборів, ширше практикувати проведення тематичних зборів з порядком денним: «Твій внесок у справу організації», «Яким повинен бути комсомолец», «Статут ВЛКСМ — закон нового життя», частіше заслуховувати звіти комсомольців.

А ЯК ПРОХОДЯТЬ ЗБОРИ У ТВОІЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ? ЧИ ВЕЛІ ВІ З ТОВАРИШАМИ ПРИНЦИПОВУ РОЗМОВУ ПРО ПРАВА І ОВОВ'ЯЗКИ, ПРО КОМСОМОЛЬСКУ ЧЕСТЬ? ЯК ВИХОВУЮТЬ У ТВОМУ КОЛЕКТИВІ ТИХ, ХТО ОСТУПНІВСЯ, ЗВОЧИВ З ВІРНОГО ШЛЯХУ? ЧИ ВМІЄШ ТИ СКАЗАТИ ПРАВДУ — ХАЙ ГІРКУ — ПРОСТО В ОЧІ ДРУГОВІ? ЯК ТИ РОЗУМІЄШ ПОНЯТТЯ «ЗДОРОВІЙ КОЛЕКТИВ», «ДРУЖИЙ КОЛЕКТИВ», «ЖИВИЙ КОЛЕКТИВ»? ЧИ ВСЕ ГАРЯЗД У ТВОІЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ? ЯКЩО НІ, ТО НАЩО ВАРТО БУЛО Б ЗАРАЗ СПРЯМУВАТИ ЗУСИЛЛЯ ТВОЇХ ТОВАРИШІВ-КОМСОМОЛЬЦІВ?

Вручення комсомольських квитків юнакам-захисникам Олександрівщини після виконання бойового завдання, 1941 рік. (Фотокроніка РГАСУ).

КОМУНІЗМ починається там, де з'являється самовіддана, яка переборює важку працю, турбота рядових робітників про збільшення продуктивності праці, про охорону кожного пуда хліба, вугілля, заліза...

(В. І. Ленін, Твори, т. 31, стор. 261)

Комсомол володіє багатим арсеналом форм залучення юнаків і дівчат до активної, творчої праці. Головне, уміло використовуючи їх, добитися справжньої масовості, дієвості змагання молодих виробничників. Треба всебічно пропагувати трудовий подвиг юнаків і дівчат, які відзначені високими нагородами Батьківщини, добилися почесного права бути сфотографованими біля Прапора Перемоги, занесені в Книгу трудової слави, здобули звання «Молодий гвардієць п'ятирічки».

А ЯКІ СПРАВИ, НА ТВОЙ ПОГЛЯД, СПРИЯЛИ РОСТУ АВТОРИТЕТУ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ У ВИРОБНИЧОМУ І ГРОМАДСЬКОМУ ЖИТТІ КОЛЕКТИВУ? В ЧОМУ ВИЯВЛЯЄТЬСЯ ТВОЯ ЩОДЕННА УЧАСТЬ У СОЦІАЛІСТИЧНОМУ ЗМАГАННІ? ЯК ТВОІ ДРУЗІ, ТИ САМ МНОЖИТЕ ЗДОБУТКИ ЗАВЕРШАЛЬНОГО РОКУ П'ЯТИРІЧКИ? З ЧИМ ЗБИРАЄТЕСЯ ВИЙТИ НА ЧЕРВОНУ СУВОТУ? ЧИ МОЖЕШ ТИ ДОМОГТИСЯ У ПРАЦІ КРАЩИХ ПОКАЗНИКІВ, АНІЖ СЬОГОДНІ? ЧИ ПРАГНЕШ ДО ЦЬОГО? ЯК ЗАЛУЧАЄШ ДРУЗІВ ДО ТРУДОВОГО СУПЕРНИЦТВА?

У ПРИЙНЯТТІ ЦК КПРС постанови «Про 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років» говориться, що наступне свято стане впадливою політичною подією в житті радянського народу, всього прогресивного людства. В області, як і по всій країні, ведеється широка підготовка до святкування ювілею Перемоги.

Комсомольські організації Кіровоградщини проводять зустрічі з ветеранами війни, учасниками підпілля, колишніми партизанами. Нині в районах юнаки й дівчата розгортають операцію «Герої поруч». Нещодавно відкрита ще одна героїчна сторінка все-народного подвигу — діяльність підпільної комсомольської організації «Спартак» села Красногірка Голованівського району.

«За себе і за того хлопця» — ініціатива москвичів, підхоплена комсомольцями нашої області.

І вже на меморіальній дошці біля прохідної Гайворонського тепловодозаправного заводу викарбуване ім'я Василя Вільчинського. Комсомолец працював токарем тут до 22 червня 1941 року. Разом з тисячами пішов на подвиг, у безсмертя.

Комсомольсько-молодіжний колектив електрослюсарів А. Брестілова із складального цеху зарахував Василя Вільчинського членом своєї бригади. Працюватимуть хлопці за себе і за нього. Ініціатива пириється по області. «Славний дід — п'ятнадцять ударних тижнів!» — з таким девізом виступили юнаки і дівчата колгоспу імені Тельмана Компаніївського району. П'ятнадцять тижнів звитяжної праці — на честь загиблих воїнів п'ятнадцяти союзних республік...

Володимир Ілліч закликав молодь до захисту молоді Країни Рад і заповідав священним обов'язком вважати захист рідної Вітчизни.

А СКІЛЬКИ У ТВОЄМУ КОЛЕКТИВІ УЧАСНИКІВ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ? ЯК ДОПОМАГАЄШ ВИ ІНВАЛІДАМ ВІЙНИ, СІМ'ЯМ ЗАГИБЛИХ ВОІНІВ? ЧИ ДОГЛЯДАЄШ КОЖЕН ПАМ'ЯТНИК, БРАТСЬКА МОГИЛА У ТВОЄМУ МІСТІ, СЕЛІ? ГРОМАДЯНСЬКИЙ ОВОВ'ЯЗОК, ПАТРІОТИЗМ, ПОЧУТТЯ ГОРДОСТІ, ВІЧНОЇ ШАНИ ДО ПОЛЕГЛИХ — ЧИ СТОЯТЬ НА ЧЕРЗІ ДНІ ЗБОРІВ ТВОЄЙ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТАКІ ПИТАННЯ?

ПРАКТИЧНІ ЗАВДАННЯ

Урок дає можливість творчо поєднати теоретичну спадщину В. І. Леніна з аналізом проблем сьогодення, з практичним втіленням у життя заповітів вождя.

Учасниками Ленінського уроку мають стати не лише комсомольці і неспілкува молодь, що навчається в системі комсомольської політосвіти, а й також усі молоді виробничники.

Необхідно оформити (а там, де вони є — поновити) виставки, стенди «КПРС — розум, честь і совість нашої епохи», «Героїчний шлях комсомолу».

Ленінський урок «Ти на подвиг кличеш, комсомольський квиток!» має стати поштовхом до широкого обговорення завдань, що стоять перед комсомолом, у всіх ланках ЛКСМУ.

ТЕМИ ДЛЯ ПРОПАГАНДИСТІВ

«Завдання Спілок молоді» — програма дій кожного комсомольця.

В. І. Ленін про роль і місце комсомолу в соціалістичному суспільстві.

Ленінський комсомол — активний помічник і резерв партії, авангард радянської молоді.

В. І. Ленін про виховання у молоді ідейної переконаності та відданості ідеалам комунізму.

Ленінські принципи трудового виховання молоді.

В. І. Ленін про нерозривний зв'язок

теорії і соціальної практики в процесі комуністичного виховання особи.

Ленін про комуністичну мораль.

Ленін про виховання молоді в дусі радянського патріотизму та високої політичної пильності.

Ленінський наказ «Вчитися комунізму» та його розвиток в документах партії останніх років.

КПРС про комсомол і молодь.

XVII з'їзд ВЛКСМ і XXII з'їзд ЛКСМ України про завдання ідеологічної роботи серед комсомольців та молоді.

«Спартак» залишається ни ти

«НАЗИВАЮТЬ МЕНЕ РЯТІВНИЦЕЮ...»

Кожен день редакційна пошта приносить слово про юних патріотів із села Красногірки — нескорений «Спартак». Газета вже друкувала відгуки спартаківців, що залишилися живими, відгуки ветеранів війни, робітничої молоді, яка, підтримавши почин москвичів напередодні 30-річчя Перемоги працювати під девізом «І за того хлопця», зараховує в свої колективи Любу Римар, Михайла Громова, Олімпіаду Ястремську, Петра Граматичкова, Саву Самчиніна. Надходять спогади односельців, рідних загиблих спартаківців.

Лист матері Бориса Шаталюка, зв'язового підпільної організації, розстріляного жандармерією після розплати над зрадником Музику спартаківців і партизан, не додає якихось нових відомостей про діяльність підпільця, але він яскраво малює обстановку, в якій боролися спартаківці, показує коріння подвигу, загальну рішучість красногірців, свірневців не коритися ворогові.

Лист Агафії Шаталюк не можна читати без хвилювання. Ось уривки з нього.

«...Пройдуть роки, і внуки, і правнуки схочуть побачити фільм, як їх діди боролися під час фашистської окупації за кожен клаптик землі своєї Батьківщини. Я багато розповіла б про Новогородівську. Все це діялося на моїх очах, але хочеться розповісти про одне, велику сім'ю Соснових Івана. Коли месники знищили заповідник Музику, в Новогородівську жити не можна було. Всі розбіглися, залишилася одна сім'я Соснових. Чоловіка і сина Миколу забрали в жандармерію, а мати залишилася з дітьми і не мала куди піти. Шість дітей залишилося. Старшому було тринадцять років, але й він тікав з дому, боявся розстрілу. Менші дітки зробили хату собі у сквері солом'яну біля радгоспу, за кілометр — півтора від домівки Соснових. Стояла люта зима, та коли Сосновиха несли чоловікові і сину передачу в Голованівську, діти боялися залишатися вдома і вирушали в свою солом'яну хатину. Сиділи там, поки повернуться мати з Голованівська. У Соснових у

Голованівську був брат, але він відмовився взяти на деякий час дітей. Побоявся. Я ж прийняла всю сім'ю. І не тільки їх, а й двох дочок Титових, які залишилися після втрати батьків і сина...»

Миколу Тітова восени 1943 року гітлерівці і поліцаї розстріляли на подвір'ї Івана Перецеліці. Разом з Іваном він втік з поїзда, що віз молодця в Німеччину, який зупинили спартаківці. То був перший великий удар для комсомольського підпільця. Через них та Бориса Шаталюка йшов зв'язок Красногірки зі Свірневим. Окупанти розпорошили не тільки з Миколою. А й з його батьками. Спалили хату. Врятувалося дві його менших сестрички, яких на час розправи не було вдома.

«...Старший, Мані, йшов чотирнадцяти, а Любі й того менше, — одинадцять. Вони були без рідні, їх боялися, а я стала з першого дня матір'ю».

Хтось доміс старості за дітей Соснових і дівчаток. Прийшов він до мене до хати і говорить, якщо хочеш жити, відправ цих дітей. Але я не злякалася, постоїла трохи і відповіла йому, що нам нічого не страшно. А потім ще й додала: «Знаєте, чорний ворон пролетів над нами. Осталася чорна хмара, але хмара скоро розійдеться і настане сонце». І ми пішли кожен своєю дорогою. Що правда, староста мене не видав. Тепер діти Соснових повиростали, виїшли в люди. Як побачуть мене, цілують, називають рятівницею...»

І згадуються після цього слова живих спартаківців В. Р. Тиховського, Г. А. Дабіжі про матерів Красногірки, які були прикладом для своїх синів: ризикуючи життям, рятували радянських військовополонених, пекли хліб партизанам неспокоєним почам, прали їм білизну, мужньо зустріли загибелі дітей своїх, а після війни на плечах своїх підняли із згарищ і розорення колгоспне господарство.

Низький уклін вам, матері Свірневого і Новогородівська, матері Манжурки і Красногірки...

В. ПОГРІБНИЙ.

ПЕРШЕ ІМ'Я — МИХАЙЛА ГРОМОВОГО

На уроках мужності «Спартак» села Красногірки Голованівського району. Учні вже перечитали газетні матеріали, зібрані портрети спартаківців.

— Мій щоденник буде й щоденником Люби Римар, — говорить Оля Карбовська. — Обіцяю мати лише п'ятірки.

— А я — за Олімпіаду Ястремську, — додала відмінниця навчання Тарна Крищенко.

Перше серед героїв в списку, який зробив Сергій Литвиненко, — ім'я Михайла Громова. Напроти нього — три п'ятірки...

— Коли ми обіцяємо наслідувати цих патріотів, — зауважує Надя

Литвиненко, — то, перш за все, ми маємо добре вчитись. Бо подина тоді здатна на великі діла, коли багато знає...

Про «Спартак» відбулися бесіди в кожній комсомольській групі Каніболотської середньої школи. Червоні слідопити збираються під час весняних канікул з квітами відвідати Красногірку, щоб зустрітися з К. А. Дабіжею, В. Р. Тиховським, Г. А. Дабіжею, які разом з спартаківцями стійко чинили опір окупантам.

Н. ГРАБАРЧУК, секретар Новоархангельського райкому комсомолу.

Молода поезія України

Микола СОМ

Поетичні твори Миколи Соми, можливо, вміщувати не під цією рубрикою — «Молода поезія України». Літературний стаж поета чималий. Але й відносити його не до молодого поета було б несправедливим. Ліричний герой Миколи Соми — завжди наш молодий сучасник — людина життєрадісна, з великою вірою і світлим мріями.

Простий у своєму письмі М. Сом, як і прості його герої. Але простота не збіднює їх, а є однією з перших рис молодого покоління, як і схильована душа, як і готовність до трудового подвигу, потяг до світу прекрасного.

Нещодавно М. Сом виступав перед читачською аудиторією в робітничих колективах Кіровоград.

П'ЯТЬ СИНІВ

П'ять пальців на моїй руці...
П'ять променів червоної зорі...
П'ять на Землі материків...
...А в матері — п'ять синів,
П'ять синів було в матері.
Що один — в літаку згорів,
А що другий — в торпедному каті,
Третій теж — ...у боях,
А четвертого... а четвертого
Не знайшли у диму-полюх
Ні живого, ні мертвого.
Мамо!
Рідна моя!
Щастя впало п'ятому —
Цілий вік
на зайдані

Перед вами стояли.
...Мамо.

А З Б У К А

Тридцять дві букви — в одному ряду,
Тридцять дві букви — в одному роду,
Тридцять дві букви — багата сім'я,
Тридцять дві букви — держава моя.
Азбука рідна! Ти мудрість проста.
Вічно розковані наші вуста!
Буква однієчка — а вже голосна,
Буква до букви — любов і весна.
Буква до букви — і лад мій і склад.
Слів найдорожчих людських зорепад.
В мові-розмові є всякі слова,
Букви ж погані (лі!) не бувають.
Букви, як люди, — м'які і тверді,
Букви, як друзі, — в моєму труді.
З ними шукаю і, певно, знайду
Я своє місце в людському роду.
Тридцять дві букви... Лиш тридцять і дві!
Думку ж бунтують в моїй голові.
Ще й наостанець скажу я одне:
Тридцять дві букви ці живлять мене.

У дівочому гуртожитку

В гуртожитку (але не в гуртожитку)
З далеких днів усе близьке мені:
У вікнах сало, спіймане у сітку,
І Магомаєв скрізь у миложні,
І свіжа булка пальцями почата,
І та гітара, що одна на всіх...
Отут живуть самісінькі дівчата,
Робоча зміна... мильний сміх і гріх.
Ще шнурок руки — тільки від заводу,
Ще в голові — мсторові перегук.

Дівчата ж лають бісову погоду.
Погода мокра тільки для розлук.
А комендант (могутня молодичка!)
В руках тримає всіх сердець ключі,
Але хоч раз в гуртожиток снізниться —
Дівчата тихо мріють уночі.
Ще ранній час, гуртожитку дівочий,
Читай і мрій, батькам виши листи,
А на порозі хлопці-поторочі,
Дівчат усіх — двоюрідні брати.
А пумо, хлопці, розправляти плечі,
Діждались ви своїх веселих свят.
Сьогодні буде поетичний вечір,
Сьогодні хлопців пустим до дівчат.
Прийшли поети: «Здрастуйте, дівчата!»
Ми не поети Ми тепер — святи.
Ми привели вам жіночій багатоті
І треба їх любити і берегти.
Стихає шум у молодій комуні,
Мовчить зоря над вікнами вгорі.
А хлопці юні... і дівчата юні,
Поети теж... у віршах не старі.
І завіда під Києвом каліна
І піжність віє з піжницьких дібров...
Собі поклавши руки на коліна,
Дівчата просять віршів про любов.
А в коменданта веселіють очі
І тьохка серце... Дива дивна!
У молодий гуртожиток дівочий
Прийшли поети...

І прийшла весна!

...ТА ІНШІ

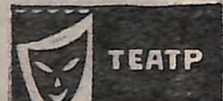
Сторінки гортаю, подих затаївши,
Де поклали букви — жирні і тонкі.
І забавлю знати, хто такі «та інші»,
І заспрагло знати, хто вони такі.
Честь і слава першим!
Перших — дуже мало.
Першу квітку часто заморозки б'ють!
Скільки їх упало,
До землі припало,
Та вони для інших указали путь.
Інші — також люди зовсім не безлікі,
Всесвітню сягають карі очі їх!
Інші (безіменні) у війні великій
Першими упали на кривавий сніг.
Люди, мої люди... Смертні і безсмертні.
Ой Петро (не перший!)
Перший був Іван...
А земля хитає в буйній крутоверті
Тихий і не тихий людський океан.
Не журися, друже, що ти знов потрапив
До когорти інших... Чувши? Не журися!
По життю з гобою ідею, немов по трапу —
То доверху знизу, а то зверху виню.
Будуть знову весні. Будуть знову люди.
Ми ж для них дорогу стелемо в майбутті
І тоді, можливо, коли нас не буде,
Інші люди
Інших
першими назвуть.

СВЯТО В БЕРЕЖИНЦІ

Люди було того дня на центральній садибі колгоспу імені Леніна Кіровоградського району. Зібралися тут і діти й молоді трудівники ланів та ферм. Відкрив фестиваль сільської художньої самодіяльності голова сільської Ради В. А. Бондаренко.

Потім запалав факел фестивалю. І вдячні хлібодари поклали квіти до пам'ятників Боженку та Невідомому солдатові. У святковому концерті виступали і співаки, і читці, і танцюристи.

Г. ВОЙЧЕНКО, методист обласного Будинку народної творчості.

НА СЦЕНІ — ЛИШЕ МОЛОДІ

Творча зустріч молодих акторів Кіровоградського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького з працівниками редакції «Молодого комунара» нещодавно відбулась у Паладі культури імені Жовтня заводу «Червона зірка». Тепла, дружня атмосфера лише сприяла невимушеності бесіди.

Головний режисер театру Іван Васильович Казнадій поділився найближчими планами. Вони відповідальні. Восени минулого

року розпочався третій дворічний етап огляду молодих театральних сил республіки відповідно до «Положення про проведення Всеукраїнського огляду роботи театрів з творчою молоддю». Для обласного туру, який буде проведений з 1 по 21 квітня цього року, затверджена репертуарна афіша в складі дванадцяти вистав.

Молоді кропивничани, як підзначив Іван Васильович, сповнені творчих пошуків і

патхнення, бажання якомога новіше розкрити перед глядачами художню цінність кожної з вистав.

Залишається — пі, хочеться щиро побажати каравелі молодих кропивничан міцних, розкритих вітрил, безпечного творчого моря і легких щасливих хвиль, які б допомагали підносити глядачам — нам із вами, шановні читачі, — відчуття істинного співпереживання, неспокую, вищих поривів до чистого, до світлого в житті.

А. НЕЧИТАЙЛО.

На фото: творча молодь театру на сцені. Фото В. КОВАКА.

УВАГА: ПІДЛІТОКИ!

ПО ТИХОМУ містечку поповзли чутки... Говорили, ніби-то з'явилася зграя грабіжників «найвищої кваліфікації», про фантастичні здібності їх відкривати будь-які замки. Говорили навіть, що бачили, як ганяли вони по селу на машинах. Говорили...

Чутки чутками, а власники автомобілів втратили спокій, бо був для цього привід.

Водій В. Гайворонського райавтокомбуну був спантеличений. Вранці, прийшовши на роботу, виявив, що машина стоїть якось не так, як він її ставив ввечері. Злякався своїх думок і не наважився навіть поділитися з товаришами. А на завтра не знайшов у «Волзі» радіоприймача. Поскаржився в міліцію.

Після цього у відділі внутрішніх справ не замовляли телефонні дзвінки. Грабіжники спочатку поводити себе «благородно». Вночі викрадали автомобілі, каталися на них по навколишніх селах, а відсвіта ставили їх на місце.

Трохи згодом «почерк» свій вони змінили — перестали повертати пограбоване на місце. Так, з міжшкільної майстерні безслідно зникли мікродрвигун, електродрель, магнітофони, фотоапарати. Далі — ще гірше. Брали все, що погано лежало. В універмазі — лотерейні квитки, в перукарні — одекон і бритви, в гастрономі — банки соку. Словом, все, що під руку потрапляло.

Дільничний інспектор міліції Валерій Маньковський збився з ніг. За два місяці — двадцять злочинів. Та якось вночі, обходячи свою дільницю, помітив тінь, що майнула поза гараж, що належав громадянину Д. Роздумувати не було коли. Миттю кинувся вслід за тінню. Це хвилина — і злодій вже міцно тримає за руку. Двоє ж встигли втекти. Та забігти далеко не довелося...

Ще не вірячи у свій крах і в те, що трапилося, почали, було, жартувати з дільничним. «В чому справа, дядю? Відпустіть нас. Ми так спати хочемо». Це був останній вияв їх «хорообрості». Бо далі вони вели себе не впізнано. Зішлулися і неспівні, нерозбірливо бубонили щось.

КАБІНЕТ помічника прокурора району Любова Васильовича Ісакова буквально завалений «трофеями» «невловимих». Вони ще не встигли їх нікуди збу-

ти, і тепер всі пограбовані речі повернутися до своїх власників. Злочини чинила група учнів Гайворонського СПТУ № 5.

Звідки у шістнадцятирічних юнаків такий «професійний» почерк пограбування? «Мабуть, детективів начитались, «Фантомаса» надивились», — дехто каже. «Ні, — заперечують інші. — Адже пригодницькі фільми і книги дивилися і читали тисячі. А на шлях злочину стали лише одиниці. Причину слід було шу-

кати в іншому. І щоб виявити її, доведеться затратити набагато менше зусиль, ніж на розкриття самого злочину.

Любов Васильович під час розмови з одним з «невловимих», помітила, як раптово змінився він поведінку. Став покірним і неспівним. Аж не вірилося їй, досвідченому юристу, що цей юнак міг таке зробити. А коли, ковтоючи слюзи, почав просити її «не повідомляти про все це додому, бо тато маму з дому вижене», — довелось задуматися.

Дитинство Володі М. — батька «невловимих» — протікало не так, як у його однолітків. Йому тільки ледь-ледь рік виповнився, як батько залишив сім'ю, бо за два роки зрозумів, що помилявся у виборі супутника життя. Так він вирішив. Так і зробив. Тільки ж не пішов нікуди, не виїхав. А залишився жити в цьому ж будинку. З тією лише різницею,

що мав окремий вхід. Невдовзі привіз туди нову дружину.

Для Олени (матері Володі) життя стало нестерпним, і вона, забравши сина, пішла з цього будинку геть. Незабаром теж виїхала заміж. Життя, здавалось, входило в колію. Сім'я чекала поповнення. А з появою другої дитини. Вона відчула, що Володі став ніби зайвим. Навіть для неї, його матері. Поглинувши роботу і турботами біла малого, вона все більше і більше відходила від старшого. А новий батько взагалі не прийняв його. І Володі виявився сиротою... При живих батьках.

В паролі кажуть: «Малі діти — малий клопіт. Великі діти — великий клопіт». Мабуть, воно так і є. Бо малому Володі жилося ще так-сяк. А як підріс — став зайвим ротом в сім'ї. Не раз його й шматком хліба попікали. Ось тоді і вилетіла у хлопця думка добувати його «самостійно»...

«Якби ж я знала, що так трапиться...» — заламує тепер руки мати. Якби ж... То, мабуть, прослідкувала хоч би раз, куди син їде посеред ночі, чому вдома не почує. Звідки в нього з'явився мотор до мопеда? Олена тепер сама зізнається, що все виховання сина зводилося до стусанів. «Ми ж його так били. І нічого не допомогло».

М. Г. Мельник — машиніст Гайворонського депо — рідний батько Володі — солідний, з приємною зовнішністю чоловік. Сивина, що посріблила скроні, надає його виразові ще більшій реєкспектабельності. Але це тільки зовні. Бо від першої, вимовленої ним фрази, повіяло бездушністю і черствістю.

— Ви знаєте, що ваш син вчинив злочин? — звернулася до нього Л. В. Ісакова.

Посміхнувся, ніби його чимось приємно вразили, і з таким хлопчачим кокетством мовив:

— Ні. Мені тільки що сказали, поки я вас чекав.

— А ви взагалі цікавилися коли-небудь, як вчить ваш син, як живе?

Батько ображається:

— Чому я повинен цікавитися? Адже в нього є новий батько.

Далі говорити з ним було зайвим. Перед ним в кабінеті помічника прокурора сидів вітчим Володі — Василь Іванович П. Не виключено, що він трохи криво душив. Але, хоч зовні показав свою стурбованість чинком папки. Зізнався, що мало приділяв уваги його вихованню. А ось тепер сидить рідний батько, і намагається переконати всіх, що він до сина ніякого відношення не має. Додому взяти не міг, «бо жінка могла сворку вчинити». Відвідати його вдома — «гордість» не дозволяла. «На вулиці з ним, було, поговорити? А що люди скажуть?». Ось так, оберігаючи свою «репутацію», людина втратила голоне — людяність і совість, якщо хочете. Він, бачте, добре плаштувався. Має роботу до душі, «в сім'ї, слава богу, мир і злагода». Що йому до інших? За шістнадцять років, живучи поруч, кожного разу сина з днем народження не поздоровив, не поцікавився, чи має він в чому потребу, ким збирається стати.

Справді, за виховання дітей відповідають, в першу чергу, батьки. Але ж і колектив, де вони знаходяться, теж не повинен стояти осторонь. А тут трапилось саме так. Учні профтехучилища не раз і не два ходили на «нічні виласки». Деякі з них жили в гуртожитку, деякі на квартирі. І якби хоч раз чи майстер, чи секретар комітету комсомолу поцікавилися у господарки, де квартирували троє (і всі троє скоїли злочин), як вони живуть, вола б дещо розповіла. Майстер групи, де вони навчалися, завалявши, прямо скажемо, роботу, розрахувався посеред навчального року. Новий ще не встиг вивчити своїх підопічних. І вони якраз в той час були надані самі собі.

Але попри все, припустимо, що трапилось такий збіг обставин. Тоді, яку ж реакцію викликала ця подія в училищі? Аж ніякої. Секретар комітету комсомолу Олександр Дзярук безтурботно заявляє, що зборів, на яких треба було обговорити поведінку хлопців, не відбулось. Відбулися вони значно пізніше. Тоді, коли напоягала районна прокуратура.

Це же один випадок, коли говорять: коментарі зайві.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»
с.м.т. Гайворон.

Унікальний науковий експеримент

Почався другий етап унікального радянсько-французького наукового експерименту в напко-доземному космічному просторі, здійснюваного за проектом «Аріак» у магнітосферних районах — острові Кергелен (Індійський океан) і Архангельська область. Він включає дальній дослідження фізичних процесів у напкодоземному просторі, і зокрема, природи полярних сьай, вивчення яких має велике практичне значення, зокрема, для забезпечення надійного, стійкого радіозв'язку у високих широтах нашої планети.

Штучне око, здатне бачити

Деякі американські спеціалісти вважають можливим створення штучного ока, яке б мало здатність бачити. Про це оголосив д-р Уільям Даусон (Флоридський університет). За його словами, теоретично вже розв'язано

проблему штучної рогової оболонки і кришталика ока. Тепер увага вчених звернута до можливості створення сітківки оболонки, подібною агентстві Ассошіейтед Пресс.

Земля—дно океану

Франські вчені знайшли у районі міста Керман (південно-східна частина країни) відбиття сліди динозавра. Тут було також знайдено скелети величезних морських тварин і різні свідчення того, що ця місцевість в доісторичну епоху була дном океану.

Три функції апарата

Група вчених університету в Галле розробила апарат, здатний тимчасово виконувати функції легень, нирок і печінки. Ці функції він може виконувати одночасно або кожен окремо. Передбачається, що в майбутньому таким апаратом зможуть бути оснащені стаціонарні швидкої медичної допомоги НДР.

(ТАРС).

ЗМАГАЮТЬСЯ ЮНІ БОР-
ЩИ. А ЩО СКАЖЕ ТРЕ-
НЕР?

Фото
П. МАЛІНОВСЬКОГО.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Найвище —
„Чайка“

Світловодський міський комітет ДТСААФ провів масові стрілецькі змагання на першість міста й району, присвячені 57 роковинам Збройних Сил СРСР. В напруженій боротьбі в командному заліку перемогли стрільці колективу фізкультури «Чайка» (капітан команди Григорій Яворський). Анатолій Солошенко (СШ № 1), Володимир Марце-

нюк (СШ № 4) та Дмитро Дзюба (СШ № 3) стали третьорозрядниками. Шістнадцять чоловік виконали нормативи першого юнацького розряду, 30 школярів отримують значок «Влучний стрілець», 180 юнаків та дівчат склали нормативи комплексу ГПО.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
вчитель Світловодської середньої школи робітничої молоді № 2.

Гандболісти
виробляють
„почерк“

З кожним днем все менше залишається часу до фінальних стартів VI літньої Спартакіади України з руч-

ного м'яча. Посилено до них готуються наші гандболісти. Нещодавно вони брали участь у матчевій зустрічі з цього виду спорту, яка проходила у місті Жданові.

Кіровоградські гандболісти з рахунком 18:14 виграли матч у збірної команди Ворошиловградщини. У ворота другої команди Донецької області наші дітята закинули 33 м'ячі, а у своїй пропустили 14. Гострою була зустріч кіровоградок з представницями першої команди Донецчини. Коли секундомір відраховував останні секунди, рахунок був 17:17. В цей час господарі майданчика забивають вирішальний м'яч. І хоч кіровоградки поступилися (17:18), однак програш цей був гідним. Обидві команди грали винахідливо, з вели-

ким спритізмом. Це була ще одна проба сил перед відповідальними змаганнями.

ВОЛЕЙБОЛ

Кубок—
в авіаторів

Закінчилася відкрита першість Ленінського району м. Кіровограда з волейболу, присвячена 57-й річниці Радянської Армії і Військово-Морського Флоту серед чоловічих команд. В матчі за звання чемпіонів зустрілися волейболісти льотно-штурманського училища та спортсмени ДСТ «Динамо», які до цього не мали поразок. Матч з рахунком 2:0 виграли майбутні авіатори. Вони й стали переможцями турніру.

ШАПОВНИ
ТОВАРИШІ!

З 1 січня по 31 березня проводиться огляд-конкурс на кращу організацію торгівлі радіотоварами в системі споживчої кооперації республіки.

В культурних, відділках та секціях універмагів представлені найсучасніші моделі телевізорів, магнітофонів, радіоприймачів. Продавці-консультанти допоможуть у виборі товару.

Користуйтеся послугами відділів кредиту. За вашим бажанням покупки доставлять додому.

ЛАСКАВО ЗАПРОШУЄМО ДО МАГАЗИНІВ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ, ЩО ТОРГУЮТЬ РАДІОТОВАРАМИ.

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.